

27 May, 2009, 09:15:06

Welcome, **Guest**. Please login or register.
Did you miss your activation email?
27 May, 2009, 09:15:06

Forever
Login with username, password and session length

178246 Posts in **32493** Topics by **7445** Members - Latest Member: **GoD**

Η Καυτή Νάταλι Θάνου

Οι Απαγορευμένες Καυτές Πόζες της. Φωτό & Ολοκληρωμένες υπηρεσίες για το σπίνι, το βίντεο. Στο Κινητό σου! 2e/ε γραφείο, την πολυκατοικία

Lobby Clean

Ολοκληρωμένες υπηρεσίες για το σπίνι, το γραφείο, την πολυκατοικία

[Διαφημίσεις Google](#)

Γιατί πρέπει να χαιρέται κανείς όταν είναι συντονιστής στο translatum.

English-Greek

Onelook.com

- ▶ Greek monolingual
- ▶ Greek grammar
- ▶ More Greek dictionaries
- ▶ Late multilingual search
- ▶ Telecommunications EL-EN/FR

Translatum Greek Translation Forum

[Translatum Greek Translation Forum](#) [Translation Assistance](#) [Other language combinations](#) [Greek monolingual forum](#)

«**ΥΙ**» και διαλυτικά... παιδιά ενός κατώτερου θεού;

« previous next »

Pages: 1 2 **[3]** | Go Down

Send this topic | Print

Author Topic: «**ΥΙ**» και διαλυτικά... παιδιά ενός κατώτερου θεού; (Read 8144 times)

wings

Global Moderator
Hero Member

Gender:
Posts: 35481

Re: «ΥΙ» και διαλυτικά... παιδιά ενός κατώτερου θεού;

« **Reply #30 on:** 02 May, 2006, 03:08:38 »

Γιατί τα συγκεκριμένα παραδείγματα πάσχουν. Και εγώ γράφω «κωλοέλληνες». Γιατί πρέπει να βάλω διαχωριστικό;

Logged

WWW

Ψυχή, μη λησμονείς την έπαρση.
(Ζωή Καρέλλη)

Εκμάθηση Κινεζικών

Γράψου Στο Πρόγραμμα Μας. Μάθε Τη Γλώσσα Του Μέλλοντος. Πληροφορήσου!

Έχασα βάρος χωρίς διαίτα

Αδυνάτισε χωρίς να κάνεις ποτέ πια διαίτα.
www.detoxcenter.gr

[Διαφημίσεις Google](#)

Mushroom

Newbie

Gender:
Posts: 80

Re: «ΥΙ» και διαλυτικά... παιδιά ενός κατώτερου θεού;

« **Reply #31 on:** 08 Jun, 2006, 14:42:43 »

Σχετικά με το "πανύ(ι)βλακας", αν και (περιέργως) δεν το βρήκα σε κανένα λεξικό, έχω την έντονη πεποίθηση ότι γράφεται με 'υ', δηλαδή "πανύβλακας", και προέρχεται από τις λέξεις "πάνυ" (=εντελώς, λίαν, σφόδρα) και "βλαξ". Το γεγονός ότι το πρώτο εύρημα για το "πανύβλαξ" του google είναι ένα άρθρο του Νίκου Δήμου (που, νομίζω, χειρίζεται καλά την ελληνική γλώσσα) ενισχύει την άποψή μου.

Αν κάποιος γνωρίζει κάτι άλλο, καθώς και αν έχει βρει τη λέξη σε κάποιο λεξικό, παρακαλώ ας κάνει τον κόπο να το γράψει.

Logged

WWW

γγελος Παπαδημητρίου

user7

Hero Member

Gender:
Posts: 1356

Re: «ΥΙ» και διαλυτικά... παιδιά ενός κατώτερου θεού;

« **Reply #32 on:** 08 Jun, 2006, 14:56:17 »

Το γεγονός ότι το πρώτο εύρημα για το "πανύβλας" του google είναι ένα άρθρο του Νίκου Δήμου (που, νομίζω, χειρίζεται καλά την ελληνική γλώσσα) ενισχύει την άποψή μου.

Για την προέλευση του "πανύβλακος" είναι πολύ πιθανό να έχεις δίκιο, αν και δεν μπορεί κανένας να μας το βεβαιώσει. Ασχέτως προέλευσης, ίσως είναι καλύτερο να το γράφουμε με "υ" ('cause it makes sense that way).

Ο Νίκος Δήμου χειρίζεται καλά την ελληνική, αλλά είναι ανορθόγραφος (κατασταλαγμένη άποψή μου). Όχι τραγικά, αλλά όσο πατάει η γάτα.

Δωρεάν LIVE Τιμές του XAA

Απλά και δωρεάν Ο,τι μέχρι τώρα πληρωνατε, μονο στο

Κολυμβητήριο-Γυμναστήριο

Αθλητικό Κέντρο, Baby Swim, 5x5, Πάρτυ Ναυαγοσωστική, Κολύμβηση, Summer camp

Διαφημίσεις Google

Mushroom

Newbie

Gender: Posts: 80

www

Re: «ΥΙ» και διαλυτικά... παιδιά ενός κατώτερου θεού;

« Reply #33 on: 08 Jun, 2006, 17:55:30 »

Σχετικά με τη χρήση του ενωτικού (-), έχω να πω τα εξής:

Πάντα έτσι ξεκινούν οι νεόπλαστες σύνθετες λέξεις: με το (διστακτικό, θα έλεγα εγώ) ενωτικό. Όταν όμως έχουν γραφεί αρκετά με το ενωτικό, αυτό καταργείται, μια και το μάτι δεν αρέσκεται ιδιαίτερα να βλέπει λέξεις που αποτελούν (πια) ένα νοηματικό σώμα γραμμένες με ένα σημάδακι (-) που, ενώ αρχικά χρησιμοποιήθηκε για να φέρει κοντά δύο εν συνθέσει ασυνήθιστες λέξεις, στη συνέχεια τις εμποδίζει να γίνουν 'ένα σώμα, μια ψυχή'. Παύει πια να είναι 'ενωτικό' και γίνεται μάλλον 'διαχωριστικό'.

Και επειδή τώρα πήρα φόρα και σβάρνα τα 'φόρα', συμπαθάτε με, αλλά θα ήθελα να επεκταθώ κάπως παραπάνω λέγοντας τα εξής:

Οι συντάκτες γραμματικών, συντακτικών και λεξικών είναι καλοί όταν όντως "συντάσσουν", δηλαδή τακτοποιούν ή συστηματοποιούν έναν γλωσσικό πλούτο που έχει σωρευθεί από την (εν πολλοίς μη συνειδητοποιούμενη) εργασία των απλών καθημερινών 'τεχνιτών' της γλώσσας, των ανθρώπων δηλαδή που τη διαμορφώνουν, την αλλάζουν προσαρμόζοντάς την στις προκύπτουσες ανάγκες, όπως ο καλός τεχνίτης που αγαπάει τη δουλειά του - και γι' αυτό την κάνει καλά - επιλέγει και/ή τροποποιεί τα εργαλεία του, έτσι ώστε αυτά να βελτιστοποιούν το αποτέλεσμα της δουλειάς του. Οι εν λόγω συντάκτες λοιπόν θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα φειδωλοί στα 'λεξιπλαστικά' ή 'λεξιμεταβολικά' τους ανοίγματα, διότι, αν νομίζουν πως θα μου πουλήσουν π.χ. ένα εργαλείο που μου λένε ότι θα κάνει καλύτερα τη δουλειά του ως "τσηρώτο" από το "τσιρότο" που χρησιμοποιώ εγώ, θα τους ευχαριστήσω(;) αλλά δεν θα πάρω!

Επιστρέφοντας στον (περισσότερο) εντός θέματος χώρο, έχω να παρατηρήσω κατά περίπτωση τα εξής σχετικά με τη χρήση ή μη του ενωτικού:

-Παν-ρωσικός/παρρωσικός: εδώ έχω την αίσθηση ότι αργά ή γρήγορα θα γίνει αποδεκτό το σύμπλεγμα 'νρ-', κυρίως επειδή ο φθόγγος 'ρ' έχει αλλάξει ποιοτικά σε ουσιαστικό βαθμό από αυτό που ήταν στα αρχαία ελληνικά. Έτσι, ηχητικά θα ξενίζει πια το σύμπλεγμα 'ρρ' (προερχόμενο από το 'νρ') και γι' αυτό, όταν καμφθούν οι αντιστάσεις των υπερμάχων της αιώνιας και ενιαίας και ομοουσίου και αμετάβλητης κλπ. ελληνικής, το βλέπω να επικρατεί. "Πανρωσικός" λοιπόν, και θα μου πείτε πόσο θα σας ξενίζει μετά από κάποια χρόνια.

-Παν-πολιτειακός/παμπολιτειακός: εδώ, αντίθετα, η μετατροπή του ν σε μ έρχεται εντελώς φυσικά, για να γίνει ποιοτική αφομοίωση με το π, πράγμα που μας διευκολύνει πολύ στην προφορά. Προσωπικά, με ξενίζει έντονα το "παν-πολιτειακός". Σκεφτείτε κάποια παραδείγματα, όπως "παλιμπαιδισμός", "Παμποντιακός", "παλίμψηστο".

-Πάν(-)(γ)χαζος, πάν(-)(γ)χοντρος: όλες οι επιλογές είναι ολίγον χάλια! Θα προτιμούσα να κάνω αυτό που είπε και η Βίκυ, δηλαδή κάτι σε "θεόχοντρος" κττ., παρά να γράψω κανένα από τα τρία. Αν ωστόσο έπρεπε να γράψω κάτι, θα επέλεγα το 'πανχ-', θυσιάζοντας την ηχοπαραστατική αρμονία προς όφελος της οπτικής κατανόησης.

-Παρα-Εγνατία, κωλο-Έλληνες, βρομο-Άραβας: κατά τη γνώμη μου, είναι προφανές ότι εδώ το ενωτικό εξυπηρετεί πρωτίστως τον σκοπό της διατήρησης του κεφαλαίου (Ε, Ε, Α, αντίστοιχα). Ωστόσο, με εξαίρεση το πρώτο, θα μου ήταν οπτικά πιο ευκολοχώνευτα το "κωλοέλληνες" και το "βρωμοάραβας".

(Μεγάλη παρένθεση: γιατί, βρε παιδιά, προτιμήθηκε τελικά το 'βρωμ-' από το 'βρωμ-'; Στο Μέγα Λεξικό της Ελληνικής Γλώσσας των Liddell και Scott, με την έννοια της βρωμιάς υπάρχει μόνο το λήμμα "βρώμος" [=δυσωδία, ιδίως των ζώων κατά την εποχή της οχείας]. Και ναι μεν αναφέρει το λεξικό ότι "τα χειρόγραφα πάντοτε ποικίλλουσι μεταξύ της γραφής 'βρωμ-' και 'βρομ-', αλλά γιατί έπρεπε να διαλέξουμε το δεύτερο, όταν μάλιστα είχαμε συνηθίσει μια χαρά στο πρώτο τόσα χρόνια; Επίσης δεν μπορώ το 'αβγό'! Ποιος μας λέει ότι η λέξη αυτή αποτελεί ηχητική εξέλιξη του 'ών', με συνέπεια να το παραλληλίζουμε με το λατινικό onum και να μας προκύπτει ξαφνικά το β; Μήπως στην πραγματικότητα το "αυγό" προήλθε από άλλη ρίζα; Μιλάω για τη ρίζα που έχει σχέση με την αύξηση, ήτοι την αύξηση του αριθμού ενός είδους [ελλ. 'αυξ-', λατ. 'aug-', Germanic 'auk-', π.χ. 'αυγαταίνω', 'augere', 'augment' κλπ.]. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που αντικαθίστανται λέξεις που εξέφραζαν μια έννοια με άλλες από άλλη ρίζα, π.χ. λίθος->πέτρα, ύδωρ->νερό [νηρόν ύδωρ].)

Εν κατακλείδι, νομίζω ότι πολύ συχνότερα βλέπουμε πια λέξεις χωρίς ενωτικό, ιδίως όταν αυτές έχουν πλέον συνηθιστεί, από ό,τι βλέπαμε παλιότερα, πράγμα που προσωπικά το προτιμώ.

Να παρακαλέσω και πάλι όποιον ξέρει κάτι παραπάνω να με/μας διαφωτίσει.

user7

Hero Member

Gender: Posts: 1356

Re: «ΥΙ» και διαλυτικά... παιδιά ενός κατώτερου θεού;

« Reply #34 on: 10 Jun, 2006, 01:59:44 »

Πολύ μου άρεσαν, Άγγελε, αυτά που έγραψες για το ενωτικό / διαχωριστικό. Και για το descriptive vs normative.

Το "νρ" δύσκολο. Όταν λέμε παρρησία, συρρέω, παλίρροια, και πουθενά δεν ακούγεται "νρ", είναι δύσκολο να δούμε "παρρωσικός" και να παραγάγουμε το "νρ" που αποζητά το αφτί μας. Κάπως έτσι προέκυψε το "ένρινος" κι ας μας παραπέμπουν τα λεξικά στο έρρινος. Στα πλαίσια του descriptive vs normative, η συχνότητα του "πανρωσικού" έναντι του "παρρωσικού" είναι καταλυτική. Το ότι θα προτιμούσα να γράφαμε παρρωσικός και να διαβάζαμε πανρωσικός δεν ξέρω αν ενδιαφέρει κανέναν.

Το "ν-π" είναι καλό μόνο για τον "Παν-Παν". Στα άλλα, νομίζω ότι η γλώσσα θα κυλούσε στο "μπ" ακόμα κι αν έβλεπε "νπ". Είναι δυνατό να πεις "πανπόννηρος" και να μη βγει "παμπόννηρος", με [mb] μάλιστα, όχι [mp].

Πάγχονδρος ή πάνχονδρος; Το «νχ» δεν υπάρχει σε ελληνικές λέξεις, νομίζω όμως ότι ακούγεται όταν λέμε παγχρονία και συγχρονία. Με το ίδιο σκεπτικό (και όχι «σκεπτικό»), πάγχονδρος και θεόχοντρος.

Τέλος, μ' αρέσει να γράφω βρώμικος, αφτί και αβγό. Αλλά σέβομαι και όσους γράφουν βρώμικος, αυτί και αυγό. The jury is still out on these (and other) spellings. Ο χρόνος θα δείξει.

Ο χρόνος θα δείξει και κατά πόσο θα διατηρηθούν οι διαφορές ανάμεσα στο «σκεπτικό» και το «σκέφτηκα», το «παύθηκε» και «παύτηκε» (το Word μου κοκκινίζει το «παύθηκε», αλλά στο Γκουγκλ αυτό υπερτερεί) ή το «φθίνω» και το «φτάνω». Υπάρχουν άπειρα παραδείγματα για να αποδείξει κανείς ότι και ως προς τους ήχους και ως προς τις ορθογραφίες είμαστε σ' ένα μεταβατικό στάδιο που θα κρατήσει πολύ.

« Last Edit: 10 Jun, 2006, 02:02:12 by nickel »

 Logged

Πρωτέας
Hero Member

Posts: 1735

Re: «ΥΙ» και διαλυτικά... παιδιά ενός κατώτερου θεού;
« Reply #35 on: 01 Sep, 2006, 19:03:06 »

Χορέψετε, χορέψετε,
παπούτσια μη λυπάστε!

Ποιος είναι ο κανόνας για τα διαλυτικά;

Διαλυτικά λέγονται οι δυο τελείες που βάζουμε στο **ι** και στο **υ**, όταν τα φωνήεντα αυτά δεν προφέρονται μαζί με το προηγούμενο φωνήεν, δηλαδή όταν αποτελούν με αυτό ένα δίψηφο φωνήεν*.

Π.χ. Αγλαΐα, παιδάκια, χαϊδεύω κ.ά.
αθειά, θείκός, μονογονεϊκός, πανθεϊσμός, πρωτεϊκός κ.ά.
ναυσιπλοΐα κ.τ.ό., παρανοϊκός κ.ά.
μουϊκός κ.ά.

καταπραϋντικός, καταπραϋνώ κ.ά.
ξεϋφραίνω κ.ά.
εργατοϋπάλληλοι, προϋπηρεσία κ.ά.

ΔΕ ΒΑΖΟΥΜΕ ΔΙΑΛΥΤΙΚΑ

1. όταν πριν από το **ι** και **υ** υπάρχει δίψηφο φωνήεν
π.χ. πιγκου-ίνος, αλληλού-ια, υι-ικός, αρτοποι-ια κ.τ.ό.
θει-ικός, παλαι-ικός κ.ά.
2. όταν ο τόνος της λέξης δείχνει τη χωριστική προφορά του **ι** ή του **υ** από το φωνήεν που προηγείται
π.χ. Μάιος, πλάι, νεράιδα, άυλος, δρύινος, κορόιδο, τείον κ.ά.
3. όταν πριν από το **ι** και το **υ** υπάρχει άλλο φωνήεν με το οποίο όμως το **ι** και το **υ** δε σχηματίζουν δίψηφο φωνήεν
π.χ. διυλιστήριο, ζωικό, πρωί/πρωινός, υπερωικός, Μωυσής κ.ά.

* Στη νέα ελληνική γλώσσα δίψηφα φωνήεντα είναι τα **αι, ει, οι, ου, υι**.

ΠΡΟΣΟΧΗ

- > άυλος, άυλου **αλλά** εξαϋλωση
- > ευφυής (των ευφύων) **αλλά** ευφυΐα
- > ιδιοφυής (των ιδιοφυών) **αλλά** ιδιοφυΐα
- > κορόιδεψα **αλλά** κοροϊδεύω
- > Μάιος **αλλά** Μαΐου
- > Μωυσής **αλλά** μωσαϊκός
- > πλάι **αλλά** πλαϊνός
- > Τατόι **αλλά** Τατοΐου

Παρατήρηση

Στη μεγαλογράμματη γραφή παραμένουν τα διαλυτικά αλλά όχι ο τόνος

> ΑΡΧΑΪΣΜΟΣ, ΕΥΦΥΪΑ, ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑ, ΜΑΪΟΥ κλπ.

Από το βιβλίο: "Το λέμε σωστά; Το γράφουμε σωστά;" σελ.171-172
Ένα Αναγνωστοπούλου & Λία Μπουσούνη-Γκέσουρα
Εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ 2005

« Last Edit: 01 Sep, 2006, 19:14:29 by storm »

 Logged

Το ότι κάποιοι ζουν στον ίδιο χώρο, δεν σημαίνει ότι ζουν και στον ίδιο χρόνο ή τουλάχιστον ότι βιώνουν τον χρόνο με τον ίδιο τρόπο. Αυτό δεν κάνει τον κόσμο χειρότερο, απλώς πιο πολύπλοκο. σα(ρε)μάλι

14. Ναι, βεβαίως. Σων, φέρε τα λεφτά του Ανθόνη.

Pages: 1 2 [3] | Go Up

Send this topic | Print

« previous next »

Jump to:

go